

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Козьякова Ігоря Анатолійовича, Козьякової Ольги Леонідівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
9 грудня 2020 року
№ 266-3(I)/2020

Справа № 3-230/2020(553/20)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Кривенка Віктора Васильовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Козьякова Ігоря Анатолійовича, Козьякової Ольги Леонідівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Козьяков І.А., Козьякова О.Л. звернулися до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції

України (є неконституційними), положення пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс), за якими не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у малозначних справах, крім випадків, якщо: касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовної практики; особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи; справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу; суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково.

Козьяков І.А., Козьякова О.Л. вважають, що зазначені приписи Кодексу не відповідають частині першій статті 8, частині третій статті 22, частині другій статті 24, пунктам 1, 3 частини другої статті 129 Конституції України.

Автори клопотання також вважають, що пункт 2 частини третьої статті 389 Кодексу встановлює обмеження на касаційне оскарження, якого не існувало в Кодексі у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII, а це, на їх думку, суттєво звужує процесуальні права громадян України, зокрема право на касаційний перегляд справи, що не передбачено приписами частини третьої статті 22 Конституції України, та що оспорювані положення Кодексу не відповідають вимогам юридичної визначеності, „оскільки допускають довільне тлумачення підстав, за наявності яких навіть малозначна справа повинна переглядатись у касаційному порядку“.

На підтвердження своєї позиції автори клопотання посилаються на окремі положення Конституції України, юридичні позиції Конституційного Суду України, судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Автори клопотання, стверджуючи про невідповідність Конституції України положень пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу, цитують норми Основного Закону України, Кодексу та юридичні позиції Конституційного Суду України, однак таке цитування без викладення аргументів стосовно неконституційності оспорюваних положень Кодексу не може вважатися обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Козьяков І.А., Козьякова О.Л. фактично висловлюють незгоду із законодавчим врегулюванням касаційного оскарження судових рішень у малозначних справах, проте це також не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності положень пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу.

Отже, автори клопотання не дотримали вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Козьякова Ігоря Анатолійовича, Козьякової Ольги Леонідівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**